

** *de Ca.* πος, pro iureiurando mores illis esse possunt. Certe si IOSEPHO **
ptiu. Iud. lib. habenda fides, fuerunt eiusmodi Essenorum mores. Omne,
II. cap. XII. inquit, quod dixerint, iureiurando fortius habent. Ipsum autem
iusiurandum quasi periurio deterius vitant. Iam enim mendacii con-
** v. d. Diog. demnatum arbitrantur, cui sine Deo non creditur. PYTHAGORAS**
Laertius lib. autem omnino vetabat, per Deos deierare, quemque enim id stu-
VIII. sect. diose curare oportere, ut ex vitae merito sibi fides habeatur. Quin
XXII. p. 506. inuentus inter Ethnicos quoque XENOCRATES est, qui cum ut
 ** *pro Bal-* CICERO ** ait, apud Athenienses sancte grauerque vixisset, &
bo cap. XII. testimonium publice dixisset, & ut mos Graecorum est, iuran-
 di causa ad aras accederet, vna voce omnes iudices, ne is iu-
 * *lib. II. cap.* raret, reclamarunt. Quod praeter alios VALERIUS MAXIMUS *
 X. de eodem memoriae prodidit. M. quoque AVRELIVS ANTONI-
 ** *de se ipso* NVS ** talis esse cupit, seque ipsum ut talis sit, exhortatur, qui
ad se ipsum nec iuramento, nec cuiusdam testimonio opus habeat.
lib. III. §. V. §. XII. Ceterum si sua sponte facerent homines quod
 leges iubent, iurisiurandi quoque religione ad officium non
 essent compellendi. Namque profecto longe firmitus vincu-
 lum est probitas, morumque sanctitas, quam si quis vel cen-
 ties iure iurando se obstrinxit. Hoc quippe vinculo ut pro-
 bi non indigent, ita ad improbos coercendos & adstringen-
 dos raro sufficit. Atque hoc est quod iterum SOLON sibi vo-
 luit, quando dixit: καλοναγαθίαν ὅρκῳ πισότερον ἔχει: virtutem
 atque probitatem iuramento fideliores cense. Quanquam nec in-
 iuratus prorsus vir bonus, inquit THOMAS GATAKERV, * hoc
 * *in Com-* ipsum SOLONIS effatum explicans, sacramento, non vulgari
ment. ad M. tamen illo, adactus, sed sanctiore etiam, si quid in istis aliud
Aurel. An- ron. lib. III. alio sanctius aestimatur, quodque facit ut illius nullus indi-
 §. V. geat. Hoc nimirum innuit, quod subinde SENECA inculcat,
 qui se sapientiae dederunt, velut sanctiore quodam sacra-
 mento ad fugienda vitia, virtutemque colendam se obstrin-
 xisse. Quod maximum, inquit, ** *vinculum est ad bonam mentem,*
 ** *Ep.* XXXVII. p. *promisisti bonum virum. Sacramento rogatus es. Et alibi: * Sa-*
 589. *piens, affectatorque sapientiae velut sacramento rogatus &c. Quae*
 * *Ep. LXV.* omnia si nobiscum expendamus, vix probabimus illorum
 p. 641. morem, qui sibi subiectos ut iureiurando ad fidem ceteraque
 boni